

Kosmiske udviklingsbaner

(Symbol nr. 29)

1. Symbol nr. 28 set forfra og set fra siden

Medens strukturen på symbol nr. 28 er formet som en trappekonstruktion set fra siden, udtrykker symbol nr. 29 denne trappekonstruktion set forfra. Når denne på symbol nr. 28 er vist fra siden, er det for at man derved kan se de store spiralkredsløbsafsnit, der er symboliseret ved de store violette trin, og ligeledes for at man kan se tilværelsesplanerne, der er symboliseret ved de mindre og i grundenergiernes farve fremtrædende trin. Når vi på symbol nr. 29 viser nævnte trappekonstruktion forfra, er det for at vi kan udtrykke de meget mindre kredsløbsafsnit, såsom jordlivskredsløbene og de levende væseners udviklingsbaner.

2. Forklaring til symbol nr. 29

Nærværende symbol symboliserer ligesom symbol nr. 28 de levende væseners evige liv. Dette liv udgør, som vi allerede er kendt med, en evig skiftende direkte og indirekte vej mod og vandring i det allerhøjeste lys. Vi ser, at trappeformationen er omgivet af ligesom en hvid tåge. Denne skal symbolisere X 1. Ved siderne ser vi et svagt anstrøg af den violette farve, som her symboliserer X 2. Disse to X'er symboliserer her henholdsvis alle de levende væseners Jeg'er og X 2 tilsammen.

De danner, som vi også er blevet kendt med, Guddommens X 1 og X 2, hvilket igen vil sige: Guddommens Jeg og skabeevne. De andre farvefelter på symbolet symboliserer alle eksisterende levende væseners organismer, der jo alle hører ind under de skabte ting. Disse udgør ligeledes tilsammen Guddommens organisme, der igen er det samme som det evige verdensalt, og hvorved Guddommen bliver synlig som et levende væsen. Og således befinder alle levende væsener sig i Gud-

dommen og Guddommen i dem. Og da de levende væsener er Guddommens bevidstheds- og manifestationsredskaber, forstår man her, hvorledes det er muligt for Guddommen at være almægtig, alvis og alkærlig, og ligeledes hvorledes han kan være allestedsnærværende.

.....
Med hensyn til verdensaltets levende væsener udgør de alle hver især princippet »Menneske«. I spiralkredsløbets menneskerige, visdomsrige og den guddommelige verden udgør de samme levende væsener alle hver især det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse. Men efter udlevelsen af denne høje guddommelige tilstand degenererer væsenets kosmiske manifestations- og oplevelses-evne i den ydre verden. Og væsenet overgår efterhånden til salighedsriget og lever her hovedsageligt på sin hukommelses- eller erindringssevne. Fra salighedsriget overgår de altså til en ny spirals fysiske verden og danner den del af salighedsriget, vi kender under begrebet: Mineralriget. Herefter gennemgår de atter udviklingen igennem plante- og dyreriget og bliver til et færdigt menneske i det nye spiralkredsløb og genoplever nu atter de højeste verdener i dette spiralkredsløb for atter at degenerere og genopstå i et endnu højere spiralkredsløb og således fortsættende i al evighed. I mineral- plante- og dyretilstanden er væsenet således et ufærdigt menneske. Dets mineralske, vegetabiliske og dyriske fremtræden udgør i virkeligheden kun en fostertilstand i dets tilblivelse som menneske. Disse nævnte tre stadier er således kun ufærdige »Menneskestadier«. Bag disse stadier eksisterer altså det evige, treenige princip, der udgør det levende væsen, som er ophavet til manifestationerne og oplevelserne. Dette princip er nøjagtigt det samme for alle eksisterende levende væsener. Det er i sig selv Guds billede og livsfundamentet for alt levende.

.....
Det er på dette fundament, at al organisme-skabelse, manifestation og livsoplevelse er baseret. Men den færdige og totalt fuldkomne fysiske menneskeorganisme er ikke ens for alle eksisterende færdige mennesker. Organismen er en skabt foreteelse og vil være et resultat

af den særlige udviklingslinje eller udviklingsbane, dens ophav har gennemlevet i det pågældende spiralkredsløb. Der findes således også her på jorden forskellige udviklingsbaner for de levende væsener. Insekterne bliver således til færdige mennesker ad helt andre udviklingsbaner end jordmennesket. Indenfor disse sidstnævnte baner forekommer der samfundssystemer, der er så godt organiseret og livsbefordrende for deres enkelte individer, at de ikke står tilbage for visse primitive jordmenneskesamfund. Dette vil altså sige, at de er ligeså berettiget til at kaldes ufærdige »menneskesamfund«, som de nævnte jordmenneskesamfund. At være det totalt fuldkomne menneske i Guds billede efter hans lignelse betyder således ikke, at væsenet absolut skal have en fysisk organisme, der er formet akkurat ligesom det fuldkomne jordmenneskes fysiske organisme. Men selv om de færdige menneskeheders organismer er forskellige, har de dog det til fælles, at de udgør hver især et totalt fuldkomment redskab for manifestation og oplevelse af kosmisk bevidsthed.

Der findes således i verdensaltet eller kosmos en uendelighed af menneskeheder fra helt andre kosmiske livsbaner end jordmenneskehedens. Disse menneskeheders væsener forekommer naturligvis i helt andre strukturer og former for organismer end jordmenneskehedens væsener, alt afhængigt af deres udviklingsbaners forskelligartethed fra jordmenneskehedens udviklingsbane. Disse fremmede menneskeheders organismer vil således have andre strukturer og former, alt efter deres udviklingsbanes fysiske og astronomiske forhold, jordmenneskehedens udviklingsbane har passeret. Ligesom jordmenneskehedens organismer er bygget op som livsbetingende redskaber for oplevelsen af livet og manifestationen, tilpasset de astronomiske og andre livsbetingende forhold på jordkloden, således er også de andre beboede kloders menneskeorganismer bygget op som livsbetingende redskaber for de astronomiske forhold og livsbetingelser, disse andre kloders væsener har måttet leve under. Men selv om væsenerne er forskellige i organismeopbyg-

ning, vil de alle uden undtagelse i deres slutfacit igennem deres manifestation og væremåde afsløre sig som det totalt fuldkomne væsen: Mennesket i Guds billede efter hans lignelse.

.....

Op over symbolets trappetrin forekommer der nogle forskelligt tegnede striber eller løbere. Disse symboliserer de levende væseners kosmiske udviklingsbaner. At de er markerede ved forskellige indtegnede figurer skal kun betyde, at de levende væsener i hver bane ikke er akkurat ligesom væsenerne i de øvrige baner. Hver banes væsener har sit særlige præg. Men fælles for alle de forskellige baners væsener er, at de alle uden undtagelse er »mennesker« på forskellige stadier, nogle på færdige og andre på ufærdige stadier. Den femte bane fra højre symboliserer jordmenneskeheden kosmiske udviklings- og livsbane.

Afsnittet mellem den øverste og nederste punkterede linje udgør dyreriget. Afsnittet mellem den øverste og den næstøverste punkterede linje udgør den del af dyreriget, vi kender som den ufærdige jordmenneskeheden. Det gule felt symboliserer det rigtige menneskerige, hvorefter visdomsriget kommer, men dette sidste rige er ikke symboliseret på symbolet. De levende væsener passerer altså disse riger i spiralkredsløbet ad de symboliserede udviklings- eller livsbaner. Foruden jordmenneskeheden kosmiske livsbane forekommer der også andre sådanne kosmiske livsbaner på jorden. Til disse hører som nævnt blandt andet de forskellige insektarter og andre væsensarter, af hvilke nogle allerede er nået frem til at opfylde visse jordmenneskelige, mentale udviklingsstadier, og danner samfundsforhold, der står hævet over visse primitive jordmenneskesamfund. Ligeledes vil mange fiskearter eller havdyr, der nu forekommer i dybet, nå menneskestadiet ad andre kosmiske baner end den jordmenneskeheden befinder sig på. At disse væsener i deres ufærdige fysiske tilstand fremtræder i strukturer og organismer, der afviger fra jordmenneskets

strukturer og organismer, er selvfølgelig, men denne forskel udlignes efterhånden med udviklingen. Og de opnår alle nøjagtigt det samme guddommelige slutfacit, nemlig dette at blive til Mennesket i Guds billede efter hans lignelse. Og da vil dette færdige menneske igennem materialisationsevnen selv kunne bestemme sin ydre organisme og sit udseende. Alle kender her hverandre, alle forstår her hverandre og alle elsker her hverandre, da alle her er eet med Gud.

.....

Når der på symbolet er indtegnet 25 kosmiske livsbaner, skal det absolut ikke udtrykke, at der kun eksisterer disse 25 baner. Disse baner forekommer selvfølgelig i et uendeligt antal i verdensaltet. De markerede 25 baner skal kun symbolisere, at der er mange.

Vi kan ikke her komme nærmere ind på disse kosmiske livsbaner, men blot udtrykke at den væsentligste del af disse ikke berører jordkloden, men går ind over andre kloder og verdener i det evige verdensrum. Og her repræsenterer de menneskearter med strukturer og former for levende væsener, der forekommer i et ocean af variationer af organismer, der i skønhed og fuldkommenhed er ufattelig for det ufærdige jordmenneske. Men de har alle tilfælles, at de er mennesker, nogle på vej til fuldkommenhed, andre er allerede i denne fuldkommenhed og kulminerer i udstråling af Guds almagt, visdom og kærlighed igennem hele verdensaltet, atter andre er på vej ind i en ny spirals mørke for her at opleve den kosmiske indvielse og fuldkommengørelse til at opleve Guddommens evige eksistens, lys og varme, almagt og kærlighed i endnu højere spiraler og livszoner i det evige verdensalt. Vi ser her Kristi ord: »I min Faders hus er der mange boliger«, stå ved magt, ligesom vi også ser, at det er naivt at tro, at den jordiske menneskeform er den eneste i verdensaltet, igennem hvilken Guddommen kan åbenbare sit billede, sit liv, sin væremåde, sin alviddom, almagt og altoverstrålende, kulminerende kærlighed.